

Predestinare dublă în epistola lui Iuda?

Versete călăuzitoare: Iuda 4; Proverbele 16.4; 2 Petru 2.1

Iuda 4: Pentru că s-au strecurat anumiți oameni, care *de mult sunt scriși, dinainte*, pentru această judecată ...

Proverbele 16.4: Domnul a făcut orice lucru *pentru scopul său*, da, chiar și pe cel rău pentru ziua nenorocirii.

2 Petru 2.1: Dar au fost și falși profeți în popor, după cum și între voi vor fi falși învățători, care vor strecura erezii distrugătoare {sau, secte}, tăgăduindu-l și pe Stăpânul care i-a cumpărat, aducând *asupra lor* o grabnică pieire.

Este remarcabil faptul că Duhul Sfânt spune despre acești oameni imediat după aceea că ei erau deja înscriși de mult timp pentru această judecată. Așadar, înainte de a se face vreo descriere a acestor oameni, se spune că judecata asupra lor este deja stabilită. Calvin a dedus de aici că anumiți oameni au fost deja respinși veșnic de Dumnezeu înainte de întemeierea lumii, așa cum alții sunt aleși veșnic. Dacă ar fi așa, acești oameni nu ar purta nicio responsabilitate pentru acțiunile lor. Atunci ei nu ar mai putea face nimic pentru a nu se pierde, deoarece ei ar fi deja destinați la pierzare. Nu, nu este așa. Petru spune despre acești oameni că își aduc „asupra lor o grabnică pieire” (2 Petru 2.1).

Deci, versetul nostru din Iuda 4 înseamnă că pentru astfel de oameni care manifestă acest caracter, judecata a fost stabilită de mult timp. Pentru aceia dintre noi care sunt neevlavioși și care vor continua în această neevlavie, judecata este deja stabilită. Ea a fost anunțată cu mii de ani în urmă. În Iuda 14 găsim o profeție a lui Enoh despre judecata acestor oameni. Această profeție datează de dinaintea potopului, deci este veche de cel puțin patru mii și jumătate de ani. Enoh profetește că Dumnezeu îi va judeca pe acești oameni răi într-o zi, la sfârșitul timpului, când va veni Domnul. În acest sens, judecata acestor persoane a fost deja de mult stabilită. Numai așa putem înțelege și versetul dificil care este citat uneori în acest context: „Domnul a făcut orice lucru pentru scopul său, da, și pe cel rău pentru ziua nenorocirii” (Proverbele 16.4). Pentru cei care manifestă nelegiuire, judecata este sigură. Dumnezeu i-a făcut pentru ziua nenorocirii. La fel este și aici.

Sursa: dintr-o prelegere despre epistola lui Iuda